

Warszawa, 4 grudnia 2015 r.

do opł.: do pój
do w. c. z. m. k. s.
LUBP
22.12.15

POROZUMIENIE WIELKOPOLSKIE

Adres do korespondencji:
Aleja Przyjaciół 1 lok. 2
00-565 Warszawa

Pan
Grzegorz Bierecki
Przewodniczący Senackiej Komisji
Budżetu i Finansów Publicznych
Kancelaria Senatu
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Porozumienie Wielkopolskie powstało jako reprezentant środowiska weterynaryjnego, z sygnatariuszami: Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki *Medicus Veterinarius*, Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii NSZZ Solidarność, w odpowiedzi na pauperyzację pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz zagrożenie bezpieczeństwa zdrowia publicznego.

Tworząc w czerwcu tego roku Porozumienie Wielkopolskie, dostrzegaliśmy i przekazywaliśmy właściwym władzom informacje o zagrożeniach wynikających z zaniedbań we wspomnianych sektorach. Nasza uwaga kierowała się do roli Inspekcji Weterynaryjnej, jaką spełnia dla prawidłowego funkcjonowania bezpieczeństwa zdrowia publicznego, rozwoju przemysłu spożywczego i eksportu produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz stabilizacji w zakresie statusu epizootycznego Państwa. Prawidłowy nadzór prowadzony przez Inspekcję Weterynaryjną ma bezpośredni wpływ na sytuację socjalnobytową hodowców zwierząt, przetwórców i eksporterów produktów pochodzenia zwierzęcego. Zostało to docenione chociażby w wypowiedziach na sesji Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 8 października 2015 r., gdzie rozwój eksportu w zakresie rolnictwa wyraźnie powiązano z pracą Inspekcji Weterynaryjnej – dbającej o prawidłową jakość produktu spożywczego pochodzenia zwierzęcego oraz zgodnymi z prawodawstwem unijnym warunkami jego wytworzenia, czy też wypowiedzi byłego Ambasadora USA w Warszawie Victora Ashe: „Polska ma jedną z najlepszych służb weterynaryjnych w UE, jeśli nie na świecie”.

Bezpośredni związek nadzoru weterynaryjnego z pozyskiwaniem środków unijnych wynika z dopłat bezpośrednich dla rolników w wyniku kontroli cross-compliance, również eksport żywności pochodzenia zwierzęcego wartości 26 mld złotych możliwy jest dzięki właściwemu nadzorowi prowadzonemu przez lekarzy weterynarii. Jak wielką rolę odgrywa właściwy nadzór nad chorobami

zwierząt pokazuje chociażby sytuacja rozwoju ASF – afrykańskiego pomoru świń. Energiczne działania Inspekcji Weterynaryjnej doprowadziły do ograniczenia epizootii ASF do dwóch powiatów województwa podlaskiego. Restrykcje nałożone na hodowców w tych powiatach są niezbędne do ograniczenia rozwoju choroby. Jednakże pozostali hodowcy z obszaru kraju mogą bez ograniczeń prowadzić hodowlę świń. Państwa nadbałtyckie nie poradziły sobie z ASF, doprowadzając do wystąpienia ponad 40 ognisk choroby u świń i blisko 1000 u dzików, czego konsekwencją są poważne utrudnienia w produkcji zwierzęcej Litwy, Łotwy i Estonii. Nietrudno sobie wyobrazić, przy dzisiejszych niskich cenach skupu żywca – średnio 3,0 zł/kg, jakie konsekwencje społeczne i socjalno-bytowe dla hodowców świń miałyby eskalacja ASF na obszar całego kraju, jak ma to miejsce we wspomnianych państwach nadbałtyckich.

Wyraźnie dostrzegalna pauperyzacja pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz brak zainteresowania urzędowych lekarzy weterynarii wykonywaniem prac związanych z monitoringiem chorób podlegających zwalczaniu stawiają pod wielkim znakiem zapytania dalsze funkcjonowanie nadzoru w omawianym zakresie. Utracenie wysokiej pozycji polskiej żywności i możliwości eksportu staje się całkiem realnym zagrożeniem. Wysoka jakość polskiego nadzoru weterynaryjnego była dostatecznym argumentem, aby odeprzeć zarzuty w międzynarodowych aferach, jak afera z fałszowaniem mięsa wołowego koniną, w której wyjaśnieniu Inspekcja Weterynaryjna miała decydującą rolę. Podobne działania, dotyczące oskarżenia o niewłaściwą jakość polskich produktów, podejmowały inne państwa UE, jak np. Republika Czeska. Dzięki sprawnie działającej Inspekcji Weterynaryjnej polski przemysł spożywczy wyszedł z tych oskarżeń obronną ręką, utrzymując zagraniczne rynki zbytu.

Przedstawione przykłady wyraźnie wskazują, jaki kierunek funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej jest konieczny, aby utrzymać dotychczasowy wysoki poziom kompetencyjny w nadzorze, odpowiednią wiedzę merytoryczną oraz indywidualne zaangażowanie każdego pracownika.

Niestety, wieloletni brak waloryzacji wynagrodzeń pracowników Inspekcji Weterynaryjnej doprowadził w ciągu 8 lat do spadku ich realnych dochodów o 30%. Nieprzestrzeżenie zapisów ustawy o służbie cywilnej w zakresie zabezpieczenia środków finansowych na ustawowe prawa pracownicze doprowadziło do fluktuacji pracowników, faktycznego spadku zatrudnienia lekarzy weterynarii, utraty doświadczonych pracowników i traktowania pracy w Inspekcji Weterynaryjnej przez młodych lekarzy weterynarii jako przejściowej. Przedstawiona powyżej sytuacja jest niezmiernie niebezpieczna dla ciągłości nadzoru prowadzonego przez Inspekcję Weterynaryjną. Wiedza i doświadczenie pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, w świetle rozszerzenia jej kompetencji, niespotykanego do tej pory powiększenia zakresu obowiązków merytorycznych oraz administracyjno-finansowych, jest jedynym gwarantem utrzymania przemysłu rolno-spożywczego, hodowli czy satysfakcji socjalno-bytowej rolników na wysokim poziomie.

Wyrazem niezadowolenia środowiska weterynaryjnego w zaistniałej sytuacji było zawiązanie Porozumienia Wielkopolskiego, które reprezentuje wszystkie grupy pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i wyznaczonych lekarzy wolnej praktyki. Sygnatariusze Porozumienia Wielkopolskiego podjęli negocjacje z ówczesnym Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi celem realizacji ustalonych postulatów środowiska. Z powodu braku postępu w negocjacjach, Porozumienie Wielkopolskie zorganizowało manifestację przed Kancelarią Prezesa Rady Ministrów i Ministerstwem Rolnictwa, w której wzięło udział ponad 2 tysiące osób, co biorąc pod uwagę ok. 6 tysięcy osób zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej stanowi dowód determinacji środowiska weterynaryjnego.

W wyniku toczących się w międzyczasie negocjacji z ówczesnym Ministrem Rolnictwa wstępnie ustalono warunki możliwe do przyjęcia przez naszą stronę:

1. Na wzrost wynagrodzeń zostanie przeznaczona kwota w wysokości 1200 zł miesięcznie na każdy etat w Inspekcji Weterynaryjnej, rozłożona w równych częściach na dwa kolejne lata: 600 zł miesięcznie na każdy etat wypłacane od 1 stycznia 2016 r. oraz kolejne 600 zł miesięcznie na każdy etat wypłacane od 1 stycznia 2017 r.
2. Zwiększenie środków finansowych na wynagrodzenia dla urzędowych lekarzy weterynarii za czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt w wysokości ogółem 15 000 000 zł w równych częściach na dwa kolejne lata: 7 500 000 zł od 1 stycznia 2016 r. oraz kolejne 7 500 000 zł od 1 stycznia 2017 r.

Bieżąca sytuacja została szczegółowo przedstawiona przez sygnatariuszy Porozumienia Wielkopolskiego na posiedzeniu Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi dzięki uprzejmości ówczesnego Przewodniczącego, posła Krzysztofa Jurgiela, który uznał zasadność przedstawionych roszczeń.

Rozwiązaniem sprawy jest kontynuacja prac w zakresie ustalenia wysokości uposażenia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej na poziomie porównywalnym z innymi instytucjami państwowymi odpowiadającymi za strategiczne dla Państwa działy, jak prokuratura, sądownictwo czy leśnictwo.

Wobec powyższego zwracamy się z prośbą o podjęcie stosownych działań mających na celu zapewnienie w Ustawie Budżetowej na 2016 rok środków na realizację przytoczonych powyżej regulacji płacowych.

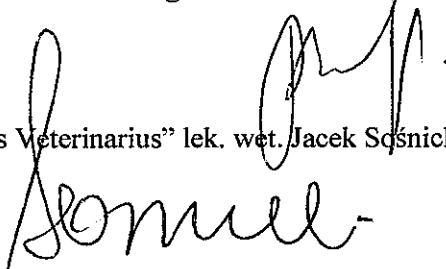
W imieniu Porozumienia Wielkopolskiego:

Prezes KRL-W lek. wet. Jacek Łukaszewicz

Przewodniczący OZZLWIW lek. wet. Bogusław Knaflewski

Prezes OSWWP „Medicus Veterinarius” lek. wet. Jacek Szczyński

Przewodniczący SK NSZZ „Solidarność” Pracowników Wet. dr n. wet. Lech Rybarczyk

Otrzymują:

1. Jerzy Chróścikowski, Przewodniczący Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Kancelaria Senatu, ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa.
2. Wojciech Jasiński, Przewodniczący Sejmowej Komisji Finansów Publicznych – Kancelaria Sejmu, ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa.